

כתבה עדנה ברוש – (בתו של נחמיה ברוש)

הגעתי כבת 8 לצהלה. גרתי בקצה השכונה. רח' השושנים.
כשנכנסנו לאתר הבניה לעת ביקור, ירו השומרים לעברם כי חשבו שבאו לגנוב את חומרי הבניין.
הייתה גבעה עם אקליפטוסים, והאזור המדובר השושנים – האחרון שנבנה.
את השם לרחוב נתנו הילדים מאחר ולא היה לו שם מהראשית כשאר רחובות השכונה הנושאים שמות מצביאים.
הלכו יחפים באזור הבניה, וזו נעשתה בעזרת עגלות רתומות לסוסים, והינו מדלגים על צואת הסוסים שברחוב.
בתחילת שנת הלימודים, בכתה ג' הופנו אל שכונ דן, אוטובוס 23, החזרה הייתה בעייתית פעם בשעה היה אוטובוס. לכן עצרו טרמפים. בתחילה היו צועקים לעבר המכוניות שחלפו "צהלה" אח"כ החליפו את השיטה בשלטים כתובי נייר. באמצע שנת כתה ה' הועברנו לצהלה להמשך הלימודים.
האיש שנגנב מחדרו אשכול הענבים הוא מרדכי קיקיון: יהשוע קמלוף שכיום הוא ד"ר קטף את האשכול מהחדר. המורה לאה אבן שהייתה המחנכת של הכתה אלצה אותו להחזירו ולהתנצל. יהושע לפני כל צילום מחזור נהג לעשות קרחת בראשו, והבנים החרימו אותו, מסרבים להצטלם איתו. את תמונת המחזור לכן, רק הבנות היו מצטלמות איתו בסוף השנה.
המורה לאה בן שחר – לימדה אותם שירי ארץ ישראל ופלמ"ח.
התנועה המאוחדת – קבוצה של הורים ארגנה את הקבוצה, היוזם היה נחמיה ברוש, המבנה ה-1 היה למול השק"ם שליד הגן. פיצול התנועה היה בכתה י"א, י"ב.